

ภาคผนวก

ประวัติของอิมมานูเอล คานท์

อิมมานูเอล คานท์ (Immanuel Kant : 1724 – 1804) เป็นนักปรัชญาชาวเยอรมัน เกิด ค.ศ. 1724 คานท์เกิดในเมือง Königsberg บิดาเป็นช่างทำเข็มขัด คานท์เข้าศึกษาในโรงเรียนแรกชื่อว่า Collegium Fredericianum และต่อมาได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย Königsberg

คานท์สนใจในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มากเป็นพิเศษ จนต่อมาได้เป็นอาจารย์พิเศษประจำมหาวิทยาลัยแห่งนี้ คานท์เป็นคนรูปร่างเล็กและคิดลึกซึ้งมาก การดำเนินชีวิตของเขาเป็นไปอย่างมีระบบและตรงต่อเวลาประหนึ่งว่าเป็นเครื่องกลไกที่ไหลลื่นล่วงหน้าไว้ดีแล้ว Heine กล่าวถึงคานท์ว่า “ทุก ๆ วัน ณ ถนนอันแคบและเปลี่ยวในเมือง Königsberg จะมีชายร่างเล็กพร้อมด้วยคนรับใช้ถือร่มเดินไปมาเจ็ดแปดเที่ยว ตรงตามเวลา 4 โมงครึ่งเสมอ เขาเป็นคนรักษาเวลาอย่างเคร่งครัดเมื่อบุคคลผู้นี้ปรากฏร่างขึ้น ณ ที่นั้น ชาวเมืองแทบจะไม่ต้องดูนาฬิกาก็จะทราบได้ทันทีว่าเป็นเวลา 4 โมงครึ่ง ซึ่งนั่นก็คือเวลาที่คานท์กำลังออกจากบ้านนั่นเอง”

คานท์เคยบันทึกเกี่ยวกับวิชาที่เขาสนใจเป็นพิเศษ นอกจากวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เขายังศึกษาวิชาปรัชญาเป็นอย่างดีอีกด้วย คานท์ไม่ค่อยให้ความสนใจกับความวุ่นวายของโลก เพราะเขาจัดแบบชีวิตของตนอย่างมีระเบียบ แต่อย่างไรก็ตาม คานท์ก็ให้ความสนใจในกิจการบ้านเมืองพอสมควร เขาชอบทฤษฎีการเมืองของรูสโซ คานท์เคยเขียนบทความวิจารณ์แนวความคิดเกี่ยวกับปรัชญาแห่งประวัติของมนุษยชาติของ Herder และเขียนบทความเรื่อง “สันติภาพอันถาวร” ไว้ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นบทความแสดงความคิดเห็นทางการเมืองชิ้นสำคัญของคานท์

คานท์ไม่เคยย่างกรายออกจากเมืองเกิดไปที่ไหนเลยตลอดทั้งชีวิตของเขา แต่คานท์ติดต่อกับนักปรัชญาทั้งหลายทั่วโลกทางจดหมาย คานท์ถึงแก่กรรมเมื่อปี ค.ศ. 1804 ในท่ามกลางความมีชื่อเสียงที่ยิ่งใหญ่

ทัศนคติต่อปรัชญา

เมื่อค่านที่ได้ศึกษาปรัชญาของลัทธิประสบการณ์นิยม (Empiricism) ซึ่งมีลือค บาร์คลีย์ และฮูมเป็นตัวแทน ประสบการณ์นิยมถือว่าประสบการณ์เป็นที่มาแห่งความคิดและความเป็นจริงในโลกนี้ อีกลัทธิหนึ่งคือลัทธิเหตุผลนิยม (Rationalism) ซึ่งมีเดสการ์ต และไลบ์นิซเป็นตัวแทน เหตุผลนิยมถือว่าความจริงเกี่ยวกับโลกธรรมชาติและโลกเหนือธรรมชาติสามารถรู้ได้ด้วยเหตุผล ซึ่งมีติดตัวมาตั้งแต่เกิด (innate ideas) และอยู่นอกเหนือจากประสาทสัมผัส ค่านที่พิจารณาเห็นว่า ทั้งสองลัทธิต่างก็มีความบกพร่อง กล่าวคือ พวกประสบการณ์นิยมยึดถือประสาทสัมผัสจนเกินไป จนกระทั่งปฏิเสธกฎเกณฑ์ของคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ส่วนเหตุผลนิยมก็ยึดถือปัญญาหรือเหตุผลจนเกินไป จนกระทั่งปฏิเสธพื้นฐานทางศาสนาและจริยธรรม ซึ่งค่านที่เห็นว่าทั้งสองทัศนะยังมีคำอธิบายไม่เพียงพอ ค่านที่คิดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างทฤษฎีทางปรัชญาขึ้นมาใหม่ เพื่ออธิบายความจริงต่าง ๆ และกู้ฐานะให้แก่คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศาสนาและจริยธรรมให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

ดังนั้น ค่านที่จึงสร้างทฤษฎีขึ้นมาใหม่โดยชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของลัทธิประสบการณ์นิยมและเหตุผลนิยมแล้วปฏิรูปเนื้อหา โดยปรัชญาของค่านที่ มีลักษณะเป็นปรัชญาเชิงวิจารณ์ ซึ่งค่านที่เขียนโครงสร้างหลักในการวิจารณ์ขึ้นมา 3 ประเด็นสำคัญ คือ

1. The Critique of Pure Reason
2. The Critique of Practical Reason
3. The Critique of Judgment

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - สกุล** สิริวรรณ ตั้งจิตตาภรณ์
- เกิด** พฤศจิกายน, 2511
- การศึกษา** - สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจาก
โรงเรียนสตรีวิทยา เขตพระนคร อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
กรุงเทพมหานคร
- ระดับอุดมศึกษา วารสารศาสตร์บัณฑิต จากคณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร